

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 160/12
Люксембург, 6 декември 2012 г.

Решение по дело C-430/11
Md Sagor

**Директивата относно връщането на незаконно пребиваващи имигранти
допуска държава членка да налага за незаконно пребиваване наказание глоба,
което при определени условия може да бъде заменено с наказание
експулсиране**

Посочената директива обаче не допуска държава членка да налага за незаконно пребиваване наказание домашен арест, ако не се гарантира, че изпълнението на това наказание се прекратява от момента, от който стане възможно физическото транспортиране на заинтересованото лице извън посочената държава членка

Директивата относно връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети страни¹ (наричана по-нататък „Директивата за връщането“) установява общи стандарти и процедури, приложими в държавите членки за извеждането от територията им на незаконно пребиваващи граждани на трети страни.

Съгласно италианската правна уредба за незаконно пребиваване може да бъде наложено наказание глоба, което при определени условия може да се замени с експулсиране или с домашен арест.

Md Sagor, който заявява, че е роден в Бангладеш, работи като амбулантен търговец и няма установено местоживееие в Италия. Той не притежава разрешение за пребиваване и поради това през 2010 г. му е предявено обвинение за незаконно пребиваване пред Tribunale di Rovigo (Tribunal de Rovigo, Италия).

Тъй като изразява съмнения относно съвместимостта на италианската правна уредба с правото на Съюза, запитващата юрисдикция иска от Съда на Европейския съюз да установи дали Директивата за връщането допуска такава национална правна уредба.

В решението си от днес Съдът първо напомня, че Директивата за връщането няма за предмет цялостно хармонизиране на правилата на държавите членки относно пребиваването на чужденци и че поради това допуска правото на държава членка да квалифицира незаконното пребиваване като правонарушение и да предвиди наказателноправни санкции с оглед неговото възпиране и наказване². При все това националното право не трябва да засяга прилагането на установените с директивата общи стандарти и процедури и да я лишава по този начин от полезното ѝ действие.

Съдът най-напред потвърждава практиката си, съгласно която е налице засягане на Директивата за връщането, ако след констатиране на незаконно пребиваване на гражданин на трета страна съответната държава членка, преди да приеме или изпълни решението за връщане, инициира наказателно преследване, което може да доведе до налагане на

¹ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98).

² Решение на Съда от 6 декември 2011 г. по дело Achughbabian (C-329/11), вж. също [Прессъобщение № 133/11](#).

наказание лишаване от свобода в рамките на процедура за връщане и до създаване по този начин на опасност от забавяне на отвеждането³.

Съдът по-нататък отбелязва, че възбуденото срещу г-н Sagor наказателно производство не води до забавяне или затрудняване на мерките за връщане, тъй като разглежданата национална правна уредба позволява осъществяването на връщането независимо от това производство и без дори да е необходимо то да е приключило. Налагането на **глоба** също не би могло да затрудни прилагането на процедурата за връщане.

Възможността, предоставена на националния наказателен съдия, да замени наказанието глоба с **наказание експулсиране и забрана за влизане на италианска територия** в случаите, когато е възможно незабавно осъществяване на връщането на заинтересованото лице, също не е в противоречие с директивата.

Всъщност директивата позволява на държавите членки въз основа на разглеждане на индивидуалното положение на заинтересованото лице да наложат **експулсиране, без да предоставят срок за доброволно напускане**, когато съществува опасност заинтересованото лице да се укрие, за да избегне процедурата за връщане.

Съдът накрая напомня, че предвид задължението за лоялност и изискванията за ефективност, наложени им с директивата, държавите членки са длъжни да осъществят отвеждането в най-кратки срокове. По отношение обаче на случаите, когато наказанието глоба е заменено с **домашен арест**, Съдът констатира, че наложено в хода на процедурата за връщане то не допринася за осъществяването на физическото транспортиране извън съответната държава членка на незаконно пребиваващия гражданин на трета страна. Напротив, **домашният арест може да забави и затрудни мерките за отвеждане до границата и принудителното връщане по въздушен път**.

Съдът счита, че **Директивата за връщането не допуска национална правна уредба, която позволява за незаконно пребиваване на граждани на трети страни да се наложи наказание домашен арест, без да се гарантира, че то трябва да се прекрати от момента, от който стане възможно физическото транспортиране на заинтересованото лице извън посочената държава членка**.

Запитващата юрисдикция следва да прецени дали в националната правна уредба съществува разпоредба, която отдава предимство на извеждането пред изпълнението на наказанието домашен арест.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ Решение на Съда от 28 април 2011 г. по дело El Dridi (C-61/11 PPU), вж. също [Прессъобщение № 40/11](#).